

RUSZNICY (1) *ai*

rusznicy, [**ruszniczy**].

sg m N rusznicy. ◇ [*pl G* ruszniczych. ◇ *A subst* rusznicz(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rusznica” ‘rodzaj broni palnej’:

1. [*Będący elementem rusznicy*: Tamże rur ruszniczych bez łoż [...] 11. *ŹródłaEkMalb* II 68.]

2. *Przeznaczony do rusznicy*:

Wyrażenia: [»kula rusznicza«: Ci strzały świszczące, Ci bełty z kusz ci kule rusznicze, huczące Puszczają *StryjPoczqt* 286.]

»rusznicy proch«: Pulvis tormentarius, Ruśznicy proch. *Mqcz* 331b.

Cf **RUSZNICZNY**

DDJ